

Ο φόβος της Πεντηκοστής (Ιερομόναχος Ελευθέριος Μπαλάκος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

ήκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν, Πραξ.2.6

Άκουγε δηλαδή καθένας απ' τους παρευρισκόμενους στο δικό του γλωσσικό ιδίωμα τα λόγια των Αποστόλων. Αιτία αυτού του γεγονότος ήταν 3.000 να πιστέψουν και να βαπτιστούν. Η χάρη του Αγίου Πνεύματος έκανε κατανοητό τον λόγο του Θεού και προσιτό στις ψυχές των πιστών , μάλιστα φέρνοντας άμεσο και πολύ καρπό. Γιορτάζουμε σήμερα λέμε την Πεντηκοστή και ψάλλουμε ωραίους ύμνους, μεστές σε νόημα ευχές στον εσπερινό της Γονυκλισίας, κάνουμε ωραία κηρύγματα για το Άγιο Πνεύμα, αλλά παράλληλα φοβόμαστε το Άγιο Πνεύμα.

ένα θρησκευτικό σώμα σε ζωντανή Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Αναρωτιέμαι για τους ανθρώπους που επιμένουν οι πιστοί να μην καταλαβαίνουν τα λεγόμενα στην Εκκλησία. Ναι εκείνους οι οποίοι αντιδρούν στην απόδοση των κειμένων στη σύγχρονη γλώσσα του κάθε λαού. Δεν καταλαβαίνουν ότι ο φόβος τους αυτός είναι μια κίνηση Αντι-Πεντηκοστής;

Φοβούνται μήπως οι πιστοί καταλάβουν ότι είναι ισσότημα μέλη στο σώμα του Χριστού την Εκκλησία και ότι η κατανόηση δεν είναι για μερικούς εκλεκτούς...ιερείς, θεολόγους, φιλόλογους;

Οφείλουμε και πρέπει όλοι οι πιστοί να έχουν πρόσβαση σε αυτά που γίνονται. Πώς; Κάνοντας αυτό που ο Θεός κάνει μέσα στην ιστορία των ανθρώπων, η Γραφή διδάσκει και η Εκκλησία ορθά πράττει μέσα απ' την παραδοσή της... φτάνει με το να είμαστε πλέον αθεολόγητοι, μη-αγιογραφικοί και αντιπαραδοσικοί.

Φοβόμαστε μήπως οι πιστοί κατανοώντας αποκτήσουν απορίες που πρέπει εμείς μετά οι "της Εκκλησίας" να τους τις λύσουμε; Είναι τρομερό να αρχίσουμε να διαβάζουμε και να είμαστε σε ετοιμότητα να δώσουμε λόγο σε καθένα ο οποίος μας ζητά να μάθει για την πίστη.

Μήπως φοβόμαστε μήπως κατανοώντας -καταλαβαίνοντας οι πιστοί, ελεγχθούμε για την απόσταση απ' την αυθεντική διδασκαλία του Ευαγγελίου και την ορθή παράδοση της Εκκλησίας; Συγκρίνοντας με τη σημερινή μας κατάσταση; Που άλλα λέμε και άλλα κάνουμε;

Μήπως φοβόμαστε μήπως οι πιστοί αρχίσουν να θέλουν να συμμετέχουν ενεργά στη ζωή και τη λατρεία της Εκκλησίας; Αντί να υπάρχουν κάποιοι πρωταγωνιστές στην Εκκλησιαστική ζωή που μάλιστα θέλουν να κλέβουν συνεχώς την παράσταση; Δεν είναι η γλώσσα το θέμα. Το θέμα είναι ο φόβος μας στην Πεντηκοστή. Φοβόμαστε τη ζωντανία του Πνεύματος του Θεού και το ζωντανό Θεό που μας παρουσιάζει, τον Ιησού Χριστό. Μια Εκκλησία που δεν είναι μουσείο αλλά υπάρχει και βρίσκεται στο παρόν, στο προσκήνιο της ζωής και του κόσμου και προσπαθεί και να ζήσει και να μαρτυρήσει την αλήθεια Της και την ελπίδα Της, μας ξεβολεύει. Αρνούμαστε τη ζωντανή Εκκλησία στην οποία κατοικεί το Πνεύμα του Θεού και θέλουμε την Εκκλησία των τύπων, της παράδοσης και της θρησκευτικής συναλλαγής.

Ας επιλέξουμε. Είναι καιρός. Εκεί που φυσάει το αεράκι του Πνεύματος ή εκεί που υπάρχει η εκκωφαντική σιγή και αταραξία του πεθαμένου....